

UCHWAŁA 327/2026
ZARZĄDU POWIATU CHOSZCZEŃSKIEGO
z dnia 25 marca 2026 r.

w sprawie oceny działalności Warsztatów Terapii Zajęciowej w Choszcznie za 2025 rok

Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1684) oraz § 21 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 marca 2004 r. w sprawie warsztatów terapii zajęciowej (Dz. U z 2021 r. poz. 2284) Zarząd Powiatu Choszczeńskiego uchwala, co następuje:

§ 1. Pozytywnie ocenia się działalność Warsztatu Terapii Zajęciowej w Choszcznie, ul. Grunwaldzka 30, 73-200 Choszczno prowadzonego przez Gminę Choszczno za 2025 r.

§ 2. Ocena działalności Warsztatu Terapii Zajęciowej za 2025 rok dokonana została na podstawie sprawozdania z działalności rehabilitacyjnej i wykorzystania środków finansowych Warsztatu Terapii Zajęciowej za rok 2025 i stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Zarządu Powiatu Choszczeńskiego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca
Zarządu Powiatu

mgr Wioletta Kaszak

Załącznik
do uchwały nr 327/2026
Zarządu Powiatu Choszczeńskiego
z dnia 25 marca 2026 r.

OCENA DZIAŁALNOŚCI WARSZTATU TERAPII ZAJĘCIOWEJ W CHOSZCZNIE ZA 2025 ROK

Działalność warsztatu w 2025 roku oparta była na zapisach ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 913 z późn. zm.), rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 marca 2004 r. w sprawie warsztatów terapii zajęciowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 2284), regulaminie organizacyjnym WTZ oraz umowie nr 75/2023 z dnia 20 stycznia 2023 r. o finansowaniu i działalności warsztatu terapii zajęciowej wraz z późniejszymi aneksami.

Zgodnie z zapisami ww. rozporządzenia, podstawą do dokonania przez powiat corocznej oceny działalności Warsztatu jest roczne sprawozdanie. Zgodnie z § 21 w/w rozporządzenia Pani Elwira Najdora Kierownik warsztatu na mocy udzielonego pełnomocnictwa Burmistrza Choszczna z dnia 10 grudnia 2024 roku o nr OrP.0052.107.2024 w dniu 27.02.2026 r. złożyła sprawozdanie z działalności rehabilitacyjnej i wykorzystania środków finansowych Warsztatu Terapii Zajęciowej za rok 2025 za pośrednictwem systemu teleinformatycznego SOW, tj. System Obsługi Wsparcia.

Warsztat Terapii Zajęciowej rozpoczął swoją działalność 02 listopada 1999 r. Jednostką, która utworzyła Warsztat jest Gmina Choszczno. W 2025 roku 34 osoby z niepełnosprawnością objęte były terapią zajęciową z czego decyzją Rady Programowej z listy uczestników Warsztatu zostały skreślane 4 osoby z różnych przyczyn, w tym:

- 1 os. w związku z podjęciem zatrudnienia w Zakładzie Aktywności Zawodowej w Choszcznie
- 2 os. ze względu na pogorszenie stanu zdrowia,
- 2 os. ze względu na problemy z adaptacją.

Na dzień 31 grudnia 2025 r. uczestnikami warsztatu było 13 kobiet i 16 mężczyzn. Uczestnicy posiadali orzeczenia o znacznym (12 osób)

i umiarkowanym stopniu niepełnosprawności (17 osób) ze wskazaniem do uczestnictwa w warsztatach terapii zajęciowej.

W ocenianym okresie Warsztat Terapii Zajęciowej prawidłowo realizował zadania z zakresu rehabilitacji społecznej i zawodowej uczestników. Terapia zajęciowa prowadzona była systematycznie w grupach pięcioosobowych w sześciu specjalistycznych pracowniach terapeutycznych. W ocenianym okresie Warsztat Terapii Zajęciowej realizował proces terapeutyczny w sposób kompleksowy, spójny i zgodny z obowiązującymi przepisami prawa, w szczególności § 21 ust. 1 i 3 rozporządzenia. Podejmowane działania miały charakter wieloaspektowy i były ukierunkowane zarówno na rozwój kompetencji zawodowych, jak i społecznych uczestników. W 2025 roku dokonano zasadnej modyfikacji nazewnictwa pracowni, co wpłynęło na zwiększenie przejrzystości ich funkcjonowania oraz lepsze dopasowanie zakresu prowadzonych zajęć do ich charakteru. Obecny podział na pracownie: czynności życia codziennego, plastyczną, krawiecką, technik różnych, wikliniarską oraz techniczno-porządkową w sposób czytelny odzwierciedla profil prowadzonych działań terapeutycznych.

Funkcjonowanie sześciu specjalistycznych pracowni terapeutycznych należy ocenić bardzo pozytywnie. Każda z nich posiada jasno określony profil działania, a realizowane w ich ramach zadania w sposób komplementarny wspierają proces rehabilitacji zawodowej i społecznej.

Pracownia czynności życia codziennego w sposób szczególny przyczynia się do zwiększenia samodzielności uczestników. Realizowane działania obejmują zarówno naukę podstawowych czynności dnia codziennego, jak i rozwój kompetencji związanych z planowaniem, organizacją pracy oraz gospodarowaniem budżetem. W obszarze rehabilitacji społecznej pracownia skutecznie wspiera rozwój umiejętności interpersonalnych, budowanie relacji oraz kształtowanie postaw prozdrowotnych i proekologicznych. Działania te mają bezpośrednie przełożenie na poprawę funkcjonowania uczestników w środowisku społecznym.

Pracownia krawiecka zapewnia uczestnikom możliwość zdobycia konkretnych umiejętności zawodowych, które mogą znaleźć zastosowanie na rynku pracy. Nauka obsługi specjalistycznego sprzętu, rozwój technik rękodzielniczych oraz kształtowanie cech takich jak dokładność, systematyczność i odpowiedzialność świadczą o wysokim poziomie przygotowania zawodowego. Jednocześnie pracownia sprzyja integracji

społecznej, rozwijaniu komunikacji oraz budowaniu poczucia własnej wartości poprzez osiągnięcie wymiernych efektów pracy.

Pracownia plastyczna pełni istotną rolę w rozwijaniu kreatywności i ekspresji uczestników. Realizowane działania wspierają zarówno rozwój kompetencji zawodowych (np. tworzenie prac na kiermasze i wystawy), jak i społecznych – poprzez pracę zespołową, udział w wydarzeniach kulturalnych oraz naukę przyjmowania konstruktywnej krytyki. Pracownia skutecznie wpływa na poprawę samooceny oraz integrację społeczną uczestników.

Pracownia technik różnych wyróżnia się wszechstronnością podejmowanych działań, umożliwiając uczestnikom rozwój w wielu obszarach jednocześnie. Realizowane zadania sprzyjają kształtowaniu umiejętności praktycznych, logicznego myślenia oraz kreatywności. W aspekcie społecznym pracownia aktywnie wspiera integrację uczestników poprzez organizację wyjść, spotkań i udział w wydarzeniach, co znacząco wpływa na redukcję izolacji społecznej.

Pracownia wiklinarska zapewnia rozwój specjalistycznych umiejętności rzemieślniczych, które mogą stanowić podstawę przyszłej aktywności zawodowej. Proces nauki wymaga precyzji, cierpliwości i zaangażowania, co sprzyja kształtowaniu pożądanych cech pracowniczych. Dodatkowo działania o charakterze zespołowym oraz udział w kiermaszach i wystawach wzmacniają kompetencje społeczne i poczucie sprawstwa uczestników.

Pracownia techniczno–porządkowa odgrywa kluczową rolę w przygotowaniu uczestników do wykonywania prostych prac fizycznych i gospodarczych. Realizowane zadania, dostosowane do pór roku, umożliwiają nabycie praktycznych umiejętności zawodowych oraz kształtowanie nawyków pracowitości, systematyczności i odpowiedzialności. W obszarze społecznym pracownia wspiera rozwój współpracy, komunikacji oraz aktywności fizycznej uczestników.

Rehabilitacja lecznicza stanowiła istotne uzupełnienie procesu terapeutycznego. Zajęcia prowadzone były systematycznie, z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb uczestników. Dostęp do odpowiednio wyposażonej sali rehabilitacyjnej oraz infrastruktury zewnętrznej umożliwił skuteczne usprawnianie fizyczne uczestników. Zaobserwowano poprawę sprawności ruchowej, koordynacji oraz ogólnej kondycji psychofizycznej, co pozytywnie wpływało na ich aktywność w pracowniach terapeutycznych. Na szczególną uwagę zasługuje przygotowanie uczestników do udziału w zawodach sportowych, zakończone sukcesami.

Działania rekreacyjne były integralnym elementem procesu rehabilitacji. Ich różnorodność oraz dostosowanie do możliwości uczestników sprzyjały poprawie kondycji fizycznej i psychicznej, a także integracji społecznej. Organizowane wyjscia, wyjazdy oraz udział w wydarzeniach kulturalnych skutecznie przeciwdziałały izolacji społecznej oraz wzmacniały poczucie przynależności i własnej wartości uczestników.

Wsparcie psychologiczne realizowane było w sposób systematyczny i adekwatny do potrzeb uczestników. Indywidualne i grupowe formy pracy przyczyniły się do poprawy funkcjonowania emocjonalnego, rozwoju kompetencji społecznych oraz redukcji zachowań niepożądanych. Współpraca psychologa z kadrą terapeutyczną należy do istotnych elementów zapewniających spójność oddziaływań terapeutycznych.

Współpraca z rodzicami i opiekunami miała charakter ciągły i opierała się na wymianie informacji oraz wspólnym dążeniu do realizacji celów terapeutycznych. Pomimo zróżnicowanego poziomu zaangażowania ze strony opiekunów, podejmowane działania należy ocenić pozytywnie. Regularny kontakt umożliwiał lepsze poznanie potrzeb uczestników i skuteczniejsze planowanie pracy terapeutycznej.

Bogaty udział uczestników w wydarzeniach o charakterze kulturalnym, sportowym i integracyjnym w 2025 roku świadczy o wysokim poziomie aktywności Warsztatu w środowisku lokalnym i ponadlokalnym. Uczestnictwo w konkursach, wystawach, zawodach sportowych oraz wydarzeniach integracyjnych sprzyjało rozwijaniu kompetencji społecznych, budowaniu relacji oraz wzmacnianiu poczucia własnej wartości. Działania te skutecznie realizowały cele rehabilitacji społecznej.

System monitorowania i oceny postępów uczestników w Warsztacie Terapii Zajęciowej należy ocenić jako prawidłowo zorganizowany, kompleksowy i zgodny z obowiązującymi standardami. Podstawę pracy terapeutycznej stanowią indywidualne programy rehabilitacji, które uwzględniają pełen kontekst funkcjonowania uczestnika – jego sytuację zdrowotną, społeczną i rodzinną, a także możliwości oraz potrzeby rozwojowe. Na szczególne podkreślenie zasługuje cykliczna, półroczna weryfikacja postępów dokonywana przez Radę Programową z udziałem uczestnika. Taka forma ewaluacji sprzyja zarówno obiektywnej ocenie efektów terapii, jak i wzmacnianiu podmiotowości uczestnika w procesie rehabilitacyjnym. Stosowanie zarówno oceny opisowej, jak i punktowej zwiększa rzetelność diagnozy oraz umożliwia adekwatne modyfikowanie indywidualnych programów.

1. Zaradność osobista i samodzielność

W analizowanym okresie widoczny jest wyraźny postęp w tej sferze – aż 14 uczestników osiągnęło zauważalne rezultaty. Największy rozwój dotyczył czynności życia codziennego oraz ogólnego stanu zdrowia. Uczestnicy wykazali poprawę w zakresie samoobsługi, organizacji dnia codziennego, przygotowywania posiłków oraz funkcjonowania w przestrzeni społecznej (np. zakupy, poruszanie się).

Pozytywnie należy ocenić również wzrost poziomu higieny osobistej (11 osób), co świadczy o skuteczności prowadzonych treningów i systematycznej pracy terapeutycznej. Stosunkowo niższe wyniki w zakresie sprawności motorycznej (2 osoby) wskazują jednak na potrzebę dalszego wzmacniania działań usprawniających w tym obszarze.

Ogół działań w tej sferze należy ocenić jako skuteczny, przy czym kluczowe znaczenie ma dalsze utrwalanie osiągniętych efektów poprzez systematyczne oddziaływania terapeutyczne.

2. Rehabilitacja społeczna

W obszarze rehabilitacji społecznej największe postępy odnotowano w sferze intelektualnej (15 osób) oraz w zakresie dojrzałości i umiejętności zawodowych (12 osób). Świadczy to o skuteczności stosowanych metod terapeutycznych, szczególnie w zakresie rozwijania funkcji poznawczych, koncentracji, pamięci oraz zdolności uczenia się.

Istotne znaczenie ma również rozwój kompetencji społecznych (10 osób), obejmujących komunikację, współpracę, odpowiedzialność oraz funkcjonowanie w grupie. Umiejętności te stanowią fundament przygotowania do aktywnego uczestnictwa w życiu społecznym i zawodowym.

Najmniejsze postępy odnotowano w sferze emocjonalno-motywacyjnej (5 osób), co wskazuje na konieczność dalszego wzmacniania oddziaływań psychologicznych i terapeutycznych w zakresie regulacji emocji, motywacji oraz budowania stabilnej samooceny.

Podsumowując, rehabilitacja społeczna prowadzona była efektywnie, jednak wymaga dalszego ukierunkowania na wsparcie emocjonalne uczestników.

3. Rehabilitacja zawodowa

Postępy w zakresie rehabilitacji zawodowej należy ocenić jako zadowalające i spójne z możliwościami psychofizycznymi uczestników. Najlepsze wyniki osiągnięto w obszarach takich jak:

- samowystarczalność (10 osób),
- tempo pracy (10 osób),
- stosunek do opiekuna (10 osób),
- postawa zawodowa (9 osób),
- ogólne funkcjonowanie w środowisku pracy (9 osób).

Uczestnicy wykazują rozwój cech istotnych z punktu widzenia zatrudnienia, takich jak odpowiedzialność, systematyczność, punktualność oraz umiejętność pracy pod nadzorem. Pozytywnie należy ocenić także ich stosunek do wykonywanych obowiązków oraz motywację do podejmowania działań.

Nieco niższe wyniki w zakresie zasobów poznawczych (6 osób), motoryki (7 osób) oraz akceptacji współpracowników (6 osób) wskazują na konieczność dalszego doskonalenia kompetencji interpersonalnych oraz praktycznych umiejętności zawodowych.

Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, że część uczestników – przy sprzyjających warunkach oraz odpowiednim wsparciu – wykazuje realny potencjał do podjęcia zatrudnienia, zwłaszcza w warunkach pracy chronionej. Współpraca z Zakładem Aktywności Zawodowej oraz realizacja zleceń zewnętrznych stanowią istotny element przygotowania do wejścia na rynek pracy.

Podsumowując można stwierdzić, iż system oceny postępów uczestników funkcjonuje prawidłowo i stanowi solidną podstawę planowania dalszych działań terapeutycznych. Osiągnięte rezultaty świadczą o skuteczności prowadzonych oddziaływań, szczególnie w zakresie rozwoju samodzielności oraz kompetencji społecznych i zawodowych.

Jednocześnie analiza wyników wskazuje na potrzebę:

- dalszego wzmocnienia sfery emocjonalno-motywacyjnej,
- intensyfikacji działań w zakresie sprawności motorycznej,
- kontynuowania przygotowania uczestników do aktywności zawodowej.

Całościowo należy stwierdzić, że uczestnicy osiągają postępy adekwatne do swoich możliwości, a prowadzona rehabilitacja przyczynia się do zwiększenia ich samodzielności, aktywności oraz szans na integrację społeczną i zawodową.

Działalność Rady Programowej w zakresie oceny realizacji indywidualnych programów rehabilitacji należy ocenić jako prawidłową, systematyczną i zgodną z obowiązującymi przepisami. Przeprowadzenie łącznie 13 kompleksowych ocen

świadczy o właściwym monitorowaniu postępów uczestników oraz rzetelnym podejściu do procesu terapeutycznego.

Pozytywnie należy ocenić podejmowanie decyzji w oparciu o realne rokowania uczestników. W przypadku 8 osób objętych trzyletnią oceną, decyzje o przedłużeniu uczestnictwa były uzasadnione – zarówno ze względu na możliwość dalszego rozwoju i przygotowania do podjęcia zatrudnienia (5 osób), jak i z przyczyn systemowych, takich jak brak dostępnych miejsc w innych placówkach wsparcia (3 osoby). Świadczy to o elastycznym i indywidualnym podejściu do sytuacji uczestników oraz uwzględnianiu realiów systemu wsparcia społecznego.

Również w odniesieniu do 5 uczestników, dla których sporządzono pierwsze oceny kompleksowe, decyzje o kontynuacji terapii były zasadne. Uwzględnienie pozytywnych rokowań oraz potencjału rozwojowego uczestników wskazuje na właściwą diagnozę oraz trafne prognozowanie efektów dalszej rehabilitacji.

Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, że proces oceny odbywa się zgodnie z określonymi ramami czasowymi, a podejmowane decyzje mają charakter merytoryczny i są ukierunkowane na dobro uczestnika. Rada Programowa prawidłowo realizuje swoją funkcję diagnostyczną, opiniującą i decyzyjną.

Podsumowując, działania Rady Programowej cechują się rzetelnością, ciągłością oraz adekwatnością do sytuacji uczestników, a podejmowane decyzje wspierają efektywność procesu rehabilitacyjnego.

Frekwencja uczestników w 2025 roku kształtowała się na umiarkowanym, stosunkowo stabilnym poziomie, z widocznymi wahaniami wynikającymi głównie z czynników organizacyjnych oraz sezonowych.

Średnia frekwencja roczna oscylowała w granicach ok. 75%, co należy uznać za wynik zadowalający, biorąc pod uwagę specyfikę funkcjonowania uczestników WTZ (m.in. stan zdrowia, absencje chorobowe, czynniki środowiskowe).

Początek roku charakteryzował się niższą frekwencją – w styczniu wyniosła ona 66%, co można wiązać z okresem zimowym, zwiększoną zachorowalnością oraz spadkiem aktywności uczestników.

W kolejnych miesiącach (luty–kwiecień) nastąpił wyraźny wzrost frekwencji (76–78%), co świadczy o stabilizacji uczestnictwa i dobrej organizacji pracy warsztatu. Najwyższy poziom frekwencji odnotowano w maju (82%) oraz czerwcu (80%), co wskazuje na dużą aktywność uczestników oraz sprzyjające warunki organizacyjne

i atmosferyczne. Jest to okres, w którym uczestnicy wykazują największe zaangażowanie w zajęcia.

W miesiącach letnich widoczny jest spadek frekwencji – w lipcu (74%) oraz sierpniu (76%). Wpływ na to miała m.in. przerwa wakacyjna w dniach 07–18 lipca, co w sposób naturalny obniżyło ogólny wskaźnik obecności.

We wrześniu i listopadzie frekwencja utrzymywała się na poziomie 74%, natomiast w październiku ponownie wzrosła do 78%, co świadczy o powrocie uczestników do regularnych zajęć po okresie wakacyjnym.

Najniższą frekwencję odnotowano w grudniu (62%), co jest zjawiskiem typowym i może wynikać z okresu świątecznego, zwiększonej absencji chorobowej oraz mniejszej dostępności uczestników.

W 2025 r. Warsztat zatrudniał 11 osób na podstawie umowy o pracę w wymiarze 10,25 etatu na poszczególnych stanowiskach, gdzie ogólna charakterystyka zatrudnienia przedstawia się następująco:

Lp.	Dział pracy	Ilość pracowników	Wymiar etatów
1	Kadra administracyjna (kierownik, główny księgowy)	2	1,5
2	Kadra merytoryczna zaangażowana w proces rehabilitacyjny (terapeuta, instruktor terapii zajęciowej, rehabilitant)	7	7
3	Kadra pomocnicza	2	1,75

W 2025 roku budżet WTZ kształtował się następująco:

- środki PFRON plan 1 055 880,00 zł wykorzystano 1 044 821,79 zł. (różnica została zwrócona na rachunek bankowy, w związku z brakiem uczestników),
- środki Gminy Choszczno – plan 156 172,00 zł, wykonanie 103 306,35 zł. W ramach poczynionych przez placówkę oszczędności plan nie został wykonywany w 100%, a środki niewykorzystane zostały zwrócone na rachunek Gminy Choszczno,
- środki Powiatu Choszczeńskiego – plan 117 320 ,00 zł, wykorzystano 116 109,77 zł. (różnica została zwrócona na rachunek bankowy, w związku z brakiem uczestników).

Z przedłożonego sprawozdania wynika, iż Warsztat w 2025 r. osiągnął dochody w postaci:

- odsetek bankowych w wys. 134,13 zł,
- sprzedaży prac i wyrobów wykonanych przez uczestników w kwocie 6890,00 zł. Środki te zostały przeznaczone w porozumieniu z uczestnikami Warsztatu na pokrycie wydatków związanych z integracją i rehabilitacją społeczną uczestników (usługi gastronomiczne, zabawy okolicznościowe i występy sceniczne, organizacja wystawy, spotkania integracyjne i prozdrowotne).

Mając na względzie wszystkie powyższe informacje działalność Warsztatu Terapii Zajęciowej w 2025 roku należy ocenić pozytywnie – była prowadzona w sposób kompleksowy, systematyczny i zgodny z obowiązującymi przepisami, skutecznie wspierając rehabilitację społeczną i zawodową uczestników. Widoczne są realne postępy w zakresie samodzielności, kompetencji społecznych i przygotowania do pracy, przy jednoczesnym indywidualnym podejściu do potrzeb uczestników oraz racjonalnym gospodarowaniu środkami finansowymi. Całokształt działań sprzyja zwiększeniu niezależności uczestników i ich integracji ze środowiskiem społecznym oraz zawodowym.